

По своей сути, НКВД стало ведомством, которое занималось практически всем в стране [2, с. 15–17.].

С созданием общесоюзного НКВД была сформирована и единая система Главного управления лагерей – ГУЛАГ. Специальные управления ГУЛАГа объединяли многие ИТЛ в разных регионах страны: Соловецкий ИТЛ (СЛОИ), Карагандинский ИТЛ (Каргал), Беломорско-Балтийский ИТЛ, Норильский ИТЛ и др. заключенными ГУЛАГа велось строительство ряда крупных промышленных и транспортных объектов, а за любое нарушение режима применялись суровые наказания.

Литература

1 Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий / отв. и сост. Е. А. Зайцев. – Москва : Республика; Верховный Совет Рос. Федерации, 1993. – 224 с.

2 Кудрявцев, В. Н. Политическая юстиция в СССР / В. Н. Кудрявцев, А. И. Трусев. – Москва : Наука, 2000. – 365 с.

В. С. Войценка

Навук. кiр. **М. І. Чмарав**,
канд. фiлал. навук, дацэнт

“МАЛАЯ РАДЗІМА” РЫГОРА БАРАДУЛІНА ў ВОБРАЗАХ І СІМВАЛАХ

Адна са скразных тэм Рыгора Барадулiна – тэма Радзімы. Вушача, менавіта так называў свой гарадок Барадулiн. Уся яго лiтаратурная спадчына звязана з родным ушацкiм краем. “Я – сын зямлi” – кажа Р. Барадулiн у адным са сваiх вершаў. Пачынаючы ўжо з самых першых мастацкiх накідаў да твораў, творчая ўвага пiсьменнiка канцэнтруецца на вобразе “малой радзімы”. Нават самi назвы кнiг Р. Барадулiна: “Неруш”, “Рум”, “Свята пчалы” – падкрэслiваюць сувязь яго паэзiі з фальклорнымi традыцыямi і звычаямi народа. Тэма Беларусi балючая для пiсьменнiка. Бацькаўшчына – гэта не толькi тое, што мы маем на сённяшнi дзень. На старонках яго кнiг Беларусь паўстае на розных гiстарычных скрываццях. “Грунвальд – крывiцкай крывi голас, што змогi не мае” [1, с. 228], “Васнаватая ад асколкаў i куль, на свет Сафiйка глядiць вачыма цнатлiвымi” [1, с. 84], “Майданакi, Трасцяныцы, Хатынi – Крыжы пакуты Дарог крывавых” [1, с. 90]. Зборнiк “Вушацкi словазбор” пiсьменнiк пiсаў амаль 60 год. У ёй аўтар сабраў неацэнныя скарбы беларускай мовы: асобныя словы, прымаўкi, пад’ялдычкi, зычэннi, грозьбы і шмат iншага. Шанаванне мовы выявлiлася ў творах пра малую радзіму, дзе ён выкарыстоўваў адметныя дыялектызмы – родныя для яго словы. Паэт паўстае першаадкрывальнiкам шматгалосага характа ра роднай ушацкай зямлi, звычайна і блiзкага яму ўшацкага побыту. Можна меркаваць, што эстэтычнае абуджэнне пiсьменнiка цалкам звязана з уражаннямi, якiя iшчодра дарыла яму “малая радзіма”.

На працягу многiх дзесяцiгодзяў у аўтара не перасыхала творчая крынiца натхнення. Любоў да Радзімы і роднага кутка – стрыжнявы матыў паэзiі Рыгора Барадулiна. Малая радзіма, любая сэрцу Ушаччына, для Р. Барадулiна – духоўна-гiстарычная спадчына, вечная і непераходная каштоўнасць быцця. Лiрыка народнага паэта светлая, мудрая, глыбока грамадзянская, звязаная нябачнай сiлай з трывогамi цэлага свету і з роднай зямлiй.

Лiтаратура

1 Барадулiн, Р. Выбраныя творы / Р. Барадулiн. – Мiнск : Кнiгазбор, 2008. – 600 с.